

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3C/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719200234
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3719200234.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňou Mgr. Silviou Kysuckou, v spore žalobcu L. A. Y., bytom J. L., K. XXXX/XXX, právne zastúpeného JUDr. Martinom Bickom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, Dukelská 972/7-3, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie 17.837,22 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu o zaplatenie 333,20 eur, 483,77 eur, 5.980,75 eur a 10.480,00 eur a 559,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 17.837,22 eur od 17.1.2019 do zaplatenia z a m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanej do troch dní od právoplatnosti uznesenia vo výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 333,20 eur titulom trov právneho zastúpenia, sumy 483,77 eur a 559,50 eur titulom nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku, sumy 5.980,75 eur titulom ušlého zárobku a sumy 10.480,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy. V žalobe uviedol, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ Považská Bystrica sp. zn. ČVS:ORP-16/2-VYS-PB-2017 zo dňa 10.01.2017 mu bolo vznesené obvinenie pre pokračovací zločin znásilnenia v súbehu so zločinom sexuálneho násillia spáchaného v štádiu pokusu. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 7Tp/3/2017 zo dňa 12.01.2017 bol vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorá lehota väzby začala plynúť 09.01.2017. Voči uvedenému uzneseniu podal sťažnosť. Dňa 10.01.2017 jeho obhajobu v danej trestnej veci prevzal advokát JUDr. Tibor Bicko, ktorý mu dňa 11.01.2017 toto splnomocnenie vypovedal. Prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal na neho obžalobu, pričom rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 2T/35/2017-405 zo dňa 27.09.2017 bol spod obžaloby oslobodený, nakoľko nebolo dokázané, že sa skutok stal. Dňa 27.09.2017 bol z väzby prepustený. Proti oslobodzujúcemu rozsudku podal prokurátor odvolanie, ktoré bolo odvolacím súdom zamietnuté ako nedôvodné. Uviedol, že trovy právneho zastúpenia JUDr. Bicka predstavujú škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/53/93 zo dňa 28.06.1993. Taktiež si uplatnil aj náhradu ušlého zárobku z dôvodu, že od 01.07.2014 pracoval ako agentúrny zamestnanec v spoločnosti J. J. R.. K.. S., J. L. pre spoločnosť J., C..R., J. L.. Časom nastúpil ako kmeňový zamestnanec v spoločnosti J., C..R., kde jeho mesačný príjem bol v priemere 1.035,- eur. Práca ho bavila a zamestnávateľ ho hodnotil ako spoľahlivého a pracovitého. Poslednú smenu nastúpil u zamestnávateľa dňa 09.01.2017. Vzatím do väzby toto zamestnanie nemohol vykonávať a zamestnávateľ s ním pracovný pomer ukončil. Je nepochybné, že ak by nebol vzatý do väzby, mohol dôvodne očakávať trvanie pracovného pomeru minimálne do 30.06.2017. Za mesiac 01/2017 mu bola vyplatená mzda vo výške 229,25 eur. Preto si z dôvodu ušlého zisku uplatnil sumu 5.980,75 eur (805,75 eur + 5 x 1.035,- eur). Žalobca svoj nárok

na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.480,- eur odôvodnil tým, že výkonom väzby u neho došlo zo strany štátu k neprimeranému zásahu do občianskej a ľudskej dôstojnosti. Väzba má negatívne dopady na slobodu pohybu, práva na súkromie a rodinný život, ako i dôstojnosť a česť. Jej výkon negatívne vplyva aj na psychiku človeka. Žalobca uviedol, že počas väzby bol odtrhnutý od manželky a dvoch maloletých detí, ako aj od kontaktu so svojou matkou. Rodina mu chýbala, pričom najhoršie danú situáciu znášala manželka a deti. Jeho neprítomnosť na manželku pôsobila stresujúco a úzkostne. Rovnako mala väzba negatívny vplyv aj na jeho profesijný život, keďže práca u zamestnávateľa u J., C..R.. ho bavila, robil čo študoval a mal možnosť kariérneho rastu. O prácu u tohto zamestnávateľa mal eminentný záujem. Po návrate z výkonu väzby chcel opätovne nastúpiť na to isté miesto, no bolo mu oznámené, že na toto miesto už prijali nového zamestnanca. Poukázal na to, že za celý život bol len raz priestupkovo potrestaný za nesprávne parkovanie, celý život bol bezúhonným človekom a žil, a aj žije slušným rodinným životom. To, že bol vo väzbe hlboko zasiahlo do jeho ľudskej dôstojnosti a cti a takáto situácia nepriaznivo ovplyvnila a zmenila jeho život. Veľa ľudí v jeho okolí vedelo o tomto, stratil kolegov a známych, prestali sa s ním stretávať a zdravieť ho na ulici. Vo výkone väzby bol vystavený ponižujúcemu zaobchádzaniu zo strany spoluväzňov a takéto prostredie bolo pre neho ako pre netrestaného človeka šokom. Trest, ktorý mu hrozil, vyvolal v ňom ako v nevinnom človeku zúfalstvo a obavy o ďalší život. Celu zdieľal so spoluväzňami v ústave, ktorý chronicky trpí predĺženosťou, bola mu cenzurovaná pošta, odpočúvané telefonáty a rozhovory pri návštevách. Má za to, že primeraná náhrada nemajetkovej ujmy by mala predstavovať 40,- eur za deň strávený vo väzbe, čo v prípade 262 dní celkového trvania väzby predstavuje sumu 10.480,- eur. V súvislosti s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody bol právne zastúpený a teda žiada zaplatiť sumu 559,50 eur a 483,77 eur.

K žalobe na podporu svojich tvrdení pripojil nasledovné listinné dôkazy: Záznam zo dňa 10.01.2017, Faktúru č. 25/2017, Špecifikácia vykonaných úkonov, Žiadosť zo dňa 10.07.2018 a 11.09.2018, Faktúra č. 15/2018, 4-krát príjmový pokladničný doklad, Stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 15.01.2019 2-krát, Oznámenie spoločnosti J. C..R.. zo dňa 23.04.2018, Prvé dve strany z pracovnej zmluvy, Faktúra č. 25/2018, Potvrdenie o zamestnaní zo dňa 29.06.2017, Odpoveď zo dňa 18.01.2017, Skončenie pracovného pomeru zo dňa 22.12.2016, Potvrdenie o príjme 3-krát, Splnomocnenie zo dňa 15.07.2018.

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomným podaním zo dňa 14.03.2019 a 08.03.2019. Vo vyjadrení poukázala na to, že nie každé trestné stíhanie, ktoré neskončí odsudzujúcim rozsudkom je nezákonné, a vždy je treba prihliadať na konkrétne okolnosti prípadu. Pokiaľ orgány činné v trestnom konaní vykonávali dôvodné procesné úkony predpokladané právnym poriadkom, pričom neprekročili zákonom stanovené medze, nemožno hovoriť o nesprávnom postupe týchto orgánov a ani o nezákonnosti vydaného uznesenia o vznesení obvinenia. Poukázala najmä na to, že obvinenie bolo žalobcovi vznesené na základe oznámenia a výpovede jeho bývalej manželky, ktorá mala byť objektom protiprávneho konania žalobcu. Tieto tvrdenia boli potvrdené aj výpoveďou svedka P., a rovnako tak žalobca v postavení zadržaného - podozrivého, podrobne opísal dej, ktorý viedol k tomu, že jeho manželka odišla z ich spoločného bytu a následne privolala políciu. Až na základe takto zistených skutočností bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie. V priebehu trestného stíhania poškodená postupne menila výpovede, v konečnom dôsledku svoju výpoveď zmenila tak, že k žiadnemu násiliu zo strany žalobcu nedošlo, odmietla že by ju znásilnil alebo nútil k iným sexuálnym praktikám. Podľa žalovanej, z uznesenia o vzatí do väzby je zrejmé, že v čase rozhodovania boli splnené zákonné predpoklady i materiálne podmienky pre uvalenie väzby. Súd pri vzatí do väzby vychádzal zo zisteného skutkového stavu a trvanie väzby bolo svojou dĺžkou primerané okolnostiam prípadu a účelu jej nariadenia. Poukázala na ustanovenie § 8 ods. 6 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z., pričom existencia zavinenia žalobcu v tomto smere bráni vzniku nároku na náhradu škody. V súvislosti s náhradou ušlej mzdy žalovaná poukázala na to, že žalobcom uplatnená výška náhrady škody nezodpovedá výške mzdy, na ktorú mohol mať žalobca nárok a ktorú by poberal, ak by nebol vo výkone väzby. Trvanie pracovného pomeru žalobcu v období od 10.01.2017 do 30.06.2017 nie je žiadnym spôsobom preukázané. V súvislosti s nákladmi na predbežné prerokovanie nároku žalovaná upozornila na ustanovenie § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003, v zmysle ktorého žalobcovi takáto suma nepatrí a nemôže sa jej ani od žalovanej domáhať. Žalobca teda nepreukázal vydanie nezákonného rozhodnutia, pričom v prípade rozhodnutia o väzbe sa objektívne naplnila dikcia ustanovenia § 8 ods. 6 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z. z. o väzbe z dôvodu zavinenia obvineného, preto žiadala žalobu zamietnuť. V súvislosti s nemajetkovou ujmovou žalovaná poukázala aj na to, že trestné stíhanie sa začalo na podklade oznámenia poškodenej - bývalej manželky žalobcu, pričom manželstvo žalobcu a poškodenej bolo rozvedené dňa 22.11.2016, teda ešte pred výkonom väzby. Narušenie vzťahov v rodine nebolo dôsledkom trestného stíhania žalobcu a toho, že bol vzatý do

väzby. Práve dlhotrvajúce nehody a rozpory medzi žalobcom a jeho bývalou manželkou videli k podaniu trestného oznámenia. Žalobca tiež nepreukázal, že by sa po prepustení z výkonu väzby nemohol zamestnať, resp. že by táto nemožnosť akymkoľvek spôsobom súvisela práve s výkonom väzby. Žalobca nepreukázal žiadny následok výkonu väzby v jeho súkromnom, spoločenskom a ekonomickom živote. K vyjadreniu na podporu svojich tvrdení žalovaná pripojila nasledovné listinné dôkazy: Uznesenie tun. súdu sp. zn. 7Tp/3/2017 zo dňa 12.01.2017 a zo dňa 13.04.2017, Rozsudok tun. súdu sp. zn. 4P/73/2016 zo dňa 22.11.2016, a sp. zn. 2T/35/2017 zo dňa 27.09.2017, Uznesenie OR PZ Považská Bystrica zo dňa 10.01.2017.

3. Žalobca v replike prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že nie je pravdou, že by poškodená menila svoje výpovede v priebehu vyšetrovania. Preukázalo sa to, čo od začiatku tvrdil, teda že skutok sa nestal. Nedal jediný podnet na vzatie do väzby. Proti tejto sa bránil podanou sťažnosťou a vo väzbe bol za niečo, čo sa nikdy nestalo. Samotná väzba, vrátane zmeny jej dôvodov, bola nezákonná. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/194/2010 zo dňa 30.03.2011.

4. Žalovaná v duplike uviedla, že väzba nie je rozhodnutím o vine, ale ide o dočasné obmedzenie vykonávané v nevyhnutnej miere na dosiahnutie účelu, a preto na jej uvalenie počiatočnom štádiu trestného stíhania nemusí byť vina podozrivej osoby jednoznačne preukázaná, stačí aj dôvodné podozrenie. To, že trestné stíhanie žalobcu skončilo jeho oslobodením, je bez významu vo vzťahu k posúdeniu otázky zavinenia väzby podľa § 8 ods.6 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z.

5. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu doručil súdu zmenu žaloby, v zmysle ktorej žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17.837,22 eur od 17.01.2019 do zaplatenia. Zmenu žaloby súd pripustil uznesením na pojednávaní dňa 09.07.2019.

6. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Uviedol, že bolo nepochybné, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby, pričom výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení. Je treba prihliadnuť na jeho beztrestnú minulosť, na to, že žil slušný, morálny a etický život s tým, že samotné držanie vo väzbe má negatívne dopady na slobodu pohybu, právo na súkromie a rodinný život. V podstate uvádzal rovnakú argumentáciu ako v žalobe, resp. v ďalších písomných podaniach. Ďalej uviedol, že príčinou rozvodu bol fakt, že manželia mali finančné problémy, a citové odcudzenie manželky k manželovi. Poškodená v trestnom konaní, i keď prvotne tie skutočnosti ohľadne sexuálneho zneužívania uviedla, neskôr vypovedala úplne, komplexne a bez emócií a vysvetlila svoju výpoveď zo začiatku. Potvrdila, že svojou výpoveďou chcela docieľiť, aby sa žalobca zmenil a v žiadnom prípade sa necítila znásilnená. Pre svoju krivú výpoveď a krivé obvinenie je podozrivá a v tejto veci sa vedie trestné konanie. I keď prvotne mohli existovať zákonné dôvody vzatia do väzby, nemožno tieto dôvody väzby zamieňať s okolnosťami, pre ktoré si väzbu mal zaviniť sám obvinený. Uviedol, že nikdy nebol stíhaný pre trestnú činnosť, zdržiaval sa na adrese trvalého bydliska, pri zadržaní spolupracoval s policajtmí a nekládol žiaden odpor, tvrdenia o zavinení väzby sú nepodložené.

7. Žalovaná na pojednávaní žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodov, ktoré uvádzala vo svojich písomných vyjadreniach.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a prečítaním, resp. oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré strany sporu predložili na podporu svojich tvrdení, ako aj prečítaním listinných dôkazov zo spisu tun. súdu sp. zn. 2T/35/2017, ktoré žiadal vykonať žalobca vrátane dvoch rukou písaných listov predložených žalobcom v priebehu konania, a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z uznesenia o vznesení obvinenia OR PZ Považská Bystrica ČVS:ORP-16/2-VYS-PB-2017 zo dňa 10.01.2017 mal súd za preukázané, že žalobcovi bolo vznesené obvinenie pre pokračovací zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s prihliadnutím na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v súbehu so zločinom sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že v mesiaci 05/2016 v byte, ktorého vlastníkom bol žalobca (v ďalšom texte aj „A. Y.“) a jeho manželka H.. Y. Y. pod vplyvom alkoholu udieral manželku päťami do hlavy, následne ju zhodil na zem a začal kopať nohami, kvákal ju za vlasy

a následne s ňou proti jej vôli vykonal súdož, v mesiaci 06 a 09/2016 opäť pod vplyvom alkoholu s ňou vykonal proti jej vôli súdož, a dňa 09.01.2017 začal žalobca vulgárne nadávať manželke, schytil ju za plecía a hodil ju na zem, následne si sadol na jej brucho, kedy začala manželka prosíť, aby jej dal pokoj, a vykonal s ňou proti jej vôli súdož, pričom manželka stále prosila, aby prestal, na čo žalobca mal manželku chytiť pod krk, niekoľkokrát ju udrieť, znova ju priľahol a vykonal proti jej vôli opätovne súdož; následne si sadol na manželkin hrudník a snažil sa vložiť jej svoj pohlavný úd do úst, avšak keď sa mu to nepodarilo, začal si ho trieť, pričom manželka plakala, prosila by s tým prestal; potom mal žalobca silno chytiť manželku pod krk a začal ju škrtiť so slovami, aby mu to urobila ústami, avšak k tomu nedošlo. Keď odišiel do kúpeľne, manželka rýchlo vstala a s mobilným telefónom z bytu ušla. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že A. Y. bol dňa 09.01.2017 vypočutý ako zadržaný - podozrivý, kde uviedol ku skutku zo dňa 09.01.2017 to, že v ten deň v noci prišiel domov pod vplyvom alkoholu, pričom sa s H.. Y. najskôr pohádali, po upokojení situácie ju najskôr pritiahol k sebe na gauč a dal si ju na seba, pričom on sedel na gauči a ona obkročmo na ňom, následne ju začal obchytkávať a po krátkom čase ju za ruku potiahol na koberec na zem vedľa gauča, kde jej dal dole tepláky aj nohavičky, pričom vnikol do nej penisom, na čo mu ona povedala, že má prestať, že ju to bolí. Uviedol, že on ale nechce prestať a v súdoži aj napriek tomu pokračoval, pričom jeho manželka vtedy začala kričať, aby prestal a nechal to tak, on však ešte chvíľu pokračoval s tým, že ešte asi trikrát zasunul. Podľa jeho slov si po tomto na ňu sadol a chcel aby ho dokončila ústami, po čom ho menovaná odbila, aby z nej zliezol a už nepokračovali, čo ho nahnevalo. Z jeho výpovede ďalej vyplynulo, že menovaná sa začala vzpierať a hovorila mu, že to nechce, vtedy jej chytil ruky a začal sa penisom blížiť k jej ústam, po čom sa rozplakala, čo však jemu pripadalo ako neúprimný plač, a preto naň nereagoval a pokračoval v tom, že chcel od nej orálny sex. Myslel si, že jeho manželka to robí, aby prestal, čo ale on nechcel, pretože nechcel aby bolo len po jej, ako to častokrát bolo. Uviedol, že v minulosti sa zopárkrát stalo, že chcel sex a jeho manželka nechcela, pričom zo dvakrát bola naňho aj nahnevaná. V týchto prípadoch chcel sex a menovaná ho nechcela, s čím on ale nesúhlasil a začal ju bozkávať a vyzliekal ju, čo však ona nechcela, čomu aj hovorila, aby prestal, pričom on to na nej aj videl, ale na toto nereagoval a nenechával sa odbiť. Vždy ale nakoniec musela súhlasiť, inak by s ňou nesúdožil. Ďalej z predmetného uznesenia vyplýva, že svedok H. P. vypovedal, že dňa 09.01.2017 mu jeho sestra - H.. Y. s plačom telefonovala, že je pred panelákom, kde býva jej svokra iba v tričku s krátkym rukávom, a že bývalý manžel jej ubližoval s tým, že po príchode svedkovi povedala, že ju bývalý manžel napadol a znásilnil, čo nebolo prvýkrát.

10. Proti uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť, čo je zrejmé z podania - sťažnosť zo dňa 23.01.2017.

11. Vyšetrovateľ Policajného zboru OR PZ Považská Bystrica podal podnet na podanie návrhu na vzatie žalobcu ako obvineného do väzby zo dňa 11.01.2017 pre trestné činy uvedené zhora.

12. Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 7Tp/3/2017-26 zo dňa 12.01.2017 bol žalobca ako obvinený vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. (tzv. pokračovacia väzba). Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že obvinený do zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 10.1.2017 sa vyjadril, že vec je nafúknutá a manželka vypovedala preto, aby ho čo najskôr dostala z bytu a ku skutku odmietol vypovedať. Svedkyňa H.. Y. - manželka do zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného dňa 10.01.2017 vypovedala, že prostredníctvom svojho brata H. P. oznámila znásilnenie žalobcom. Vypovedala v podstate tak, ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia s tým, že obdobne ju znásilnil aj v minulosti - prvýkrát v 05/2016, následne 6/ a 9/2016. Potvrdila, že vo výpovedi neklamala a všetko sa stalo tak, ako uviedla. Svedok H. P. do zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 10.01.2017 vypovedal, že dňa 09.01.2017 mu H.. Y. - jeho sestra v noci s plačom volala aby pre ňu prišiel. Keď za ňou prišiel, bola oblečená len v krátkom tričku a teplákoch, veľmi plakala a povedala mu, že ju A. Y. fyzicky napadol a znásilnil. Aj po príchode policajtov im toto hovorila. Neskôr, keď sa jeho sestra vrátila z polície do bytu, sa začali rozprávať, pričom on sa jej opýtal, či to bolo po prvýkrát, na čo ona povedala, že to nebolo prvýkrát a že ju v minulosti už znásilnil. Z lekárskeho správ vyplynuli povrchové poranenia poškodenej na vlasatej koži hlavy a na chrbte nad lopatkami mala škrabance na koži. Sudca pre prípravné konanie následne skonštatoval, že dovtedy zistené skutočnosti nasvedčovali tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky trestného činu a sú dané dôvody na podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený. Z výpovede svedkyne - poškodenej H.. Y. vyplývalo, že A. Y. ju dlhodobo, najmä pod vplyvom alkoholu proti jej vôli nútil k súdoži, pričom pri jej odmietavom postoji ju nielen verbálne, ale i fyzicky napádal. Toto uviedla policajtom poškodenej nielen po spáchaní posledného skutku dňa 09.01.2017, ale toto uvádzala

i v rámci rozvodového konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 4P/73/2016, keď túto skutočnosť v rozsudku zo dňa 22.11.2016 konštatoval v odôvodnení súd. U A. Y. krátko po jeho zadržaní bola vykonaná dychová skúška s pozitívnym výsledkom, čo potvrdzuje tvrdenie poškodenej, že menovaný požíva alkoholické nápoje vo zvýšenej miere s tým, že následne sa pod ich vplyvom správa agresívne, najmä voči poškodenej, od ktorej navyše proti jej vôli požaduje súlož.

13. Na základe tohto uznesenia sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Považská Bystrica v konaní sp. zn. 7Tp/3/2017 vydal príkaz na prijatie A. Y. do väzby zo dňa 12.01.2017 s tým, že väzba sa začala dňa 09.01.2017 o 23,45 hod.

14. Žalobca ako obvinený podal proti uvedenému uzneseniu o vzatí do väzby písomné odôvodnenie sťažnosti prostredníctvom právneho zástupcu zo dňa 10.03.2017.

15. Z uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 7Tp/3/2017-94 zo dňa 13.04.2017 mal súd za preukázané, že predmetným uznesením na základe návrhu prokurátora sudca pre prípravné konanie zmenil u žalobcu ako obvineného dôvod väzby v tom smere, že okrem dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., boli dané dôvody väzby aj v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. K rozšíreniu dôvodov väzby v zmysle odôvodnenia predmetného uznesenia aj na tzv. kolúznu väzbu došlo z dôvodu, že bolo zistené, že žalobca ako obvinený tým, že zaslal z väzby list, ktorým sa snažil kontaktovať s poškodenou H.. Y., ovplyvniť zmenu jej výpovede, pretože z daného listu vyplývalo „isto treba zmeniť právnik, len tak bude nový proces, nové výpovede, obetujte sa s Y., vybavte obhajcu Bicka, zožeňte peniaze, Y. choď aj za D. domov, povedzte obhajcovi, že nešlo o znásilnenie, a že chcete nanovo vypovedať, Y. musí jasne povedať, že nešlo o znásilnenie, že nič nebolo nasilu, ale o hádku po sexe - to je základ, len tak ma pustia“, mohol v ďalšom štádiu trestného konania pôsobiť na poškodenú H.. Y. a takýmto spôsobom mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie.

16. Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 10.01.2017 súd zistil, že žalobca odmietol vo veci vypovedať, uviedol len, že to, čo sa mu kladie za vinu, teda že mal opakovane znásilniť svoju manželku H.. Y.F., je nafúknuté a manželka vypovedala preto tak, aby ho dostala čo najskôr z bytu.

17. Zo zápisnice o výsluchu svedka L. Y. zo dňa 09.02.2017 súd zistil, že menovaná svedkyňa je matkou A. Y. a odmietla vypovedať.

18. Zo zápisnice o výsluchu svedka S. P. zo dňa 06.03.2017 súd zistil, že svedok je otcom H.. Y., pričom o znásilnení svojej dcéry nevedel nič uviesť, pri ničom takom nebol prítomný a nikto mu nič také nepovedal. Vypovedal, že spočiatku manželstvo A. Y. a H.. Y. bolo dobré a čo bolo neskôr, nevie, keďže sa s nimi nestýkal. Keď prišli niekedy spolu, boli normálni, ale čo bolo mali doma medzi sebou nevedel uviesť. Na dcére si nevšimol známky fyzického násillia.

19. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne H. P. zo dňa 06.03.2017 súd zistiť, že svedkyňa je matkou H.. Y. pričom o znásilnení svojej dcéry nevedela nič uviesť, pri ničom takom nebola prítomná a nikto jej nič také nepovedal. Keď A. Y. s H.. Y. prišli k nej, správali sa k sebe pekne, neregistrovala nič nepekné medzi nimi. Na dcére si nevšimla známky fyzického násillia.

20. Zo znaleckého posudku ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2017/154 vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, Slovenská Ľupča súd zistil, že tak na veciach H.. Y. , ako i v stere z rôznych častí tela H.. Y. sa nenachádzali kyslé fosfatázy nachádzajúce sa v sperme.

21. Z lekárskej správy gynekologicko-pôrodnického oddelenia NsP Považská Bystrica zo dňa 10.01.2017 vyplýva, že vonkajšie a vnútorné rodidlá H.. Y. boli pri tomto vyšetrení bez známok poranenia.

22. Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Žiline zo dňa 10.04.2017 vyplýva, že H.. Y. navštívila A. Y. v dňoch 31.1.2017, 28.02.2017 a 28.03.2017. Na meno Y. Y. evidoval ústav odoslanie korešpondencie dňa 08.02.2017 a 21.02.2017. Na menovaného neboli zaznamenané žiadne porušenia povinností vyplývajúcich z ústavného poriadku, správal sa na požadovanej úrovni.

23. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov zo dňa 10.01.2017 a registra trestov zo dňa 10.01.2017 je zrejmé, že k uvedeným dátumom mal A. Y. záznam o priestupku pre porušenie pravidiel cestnej premávky zo dňa 29.06.2015.

24. Z obžaloby Okresnej prokuratúry Považská Bystrica sp. zn. PV 35/17/3306 zo dňa 28.04.2017 je zrejmé, že trestné stíhanie žalobcu vyústilo do podania obžaloby pre trestné činy, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie.

25. Tunajší súd rozsudkom č. k. 2T/35/2017-405 zo dňa 27.09.2017 oslobodil žalobcu spod obžaloby prokurátora zo dňa 28.04.2017 pre trestné činy, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, a to podľa § 285 písm. a/ Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Žalobca - obžalovaný bol po vyhlásení rozsudku prepustený z väzby na slobodu, o čom svedčí príkaz na prepustenie z väzby zo dňa 27.09.2017.

26. Krajský súd v Trenčíne, na základe podaného odvolania zo strany prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku, uznesením č. k. 23To/2/2018-450 zo dňa 05.03.2018 sťažnosť prokurátora zamietol ako nedôvodnú. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že od počiatku vystupovali proti sebe jedine dva priame dôkazy, a to výpoveď obžalovaného a poškodenej s tým, že zatiaľ čo obžalovaný od počiatku popieral spáchanie trestných činov, usvedčujúce výpovede poškodenej v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní postupne „strácali“ svoj jednoznačný usvedčujúci obsah. Odvolací súd poukázal na to, že poškodená bola vypočutá celkovo 5-krát s tým, že usvedčujúci dôkaz v podobe jej výpovedí vytvoril takú dôkaznú núdzu, ktorá neumožňovala urobiť jednoznačný záver, že sa čiastkové skutky uvedené v obžalobe stali.

27. Z rozsudku tun. súdu, sp. zn. 4P/73/2016 zo dňa 22.11.2016 mal súd za preukázané, že H.. Y. ako navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva so žalobcom ako jej manželom, kde v návrhu uviedla, že k narušeniu vzťahov došlo skoro ihneď po svadbe, keď manžel začal pravidelne užívať alkoholické nápoje. Ju a ich dve maloleté deti vystavuje psychickému a fyzickému násiliu, v opitosti ničí zariadenie domácnosti a veci jej i detí, zadlžuje sa, celú svoju výplatu prehrá v stávkovej kancelárii a hneď ako má peniaze v rukách, tak ich utratí. V návrhu sa uvádza tiež aj to, že žalobca ako manžel H.. Y. ju niekoľkokrát opitý fyzicky napadol, poslednú dobu sa jeho fyzické útoky voči nej stupňujú a sú na dennom poriadku, keďže je dennodenne opitý, pričom dvakrát ju proti jej vôli pohlavne zneužil. Z uvedeného rozsudku vyplýva aj to, že žalobca - manžel nepoprel požívanie alkoholických nápojov, rovnako aj to, že medzi nimi došlo k fyzickej potýčke, keď navrhovateľku udrel, čo však bolo podľa jeho názoru v obrane pred ňou, nikdy však za ňou neprišiel, že by ju chcel zbiť. Rozvodový súd konštatoval ako príčinu rozvratu manželstva výrazné citové odcudzenie navrhovateľky - H.. Y. vo vzťahu k manželovi - žalobcovi, neprekonateľnú stratu dôvery spôsobenej požívaním alkoholických nápojov zo strany manžela, ako i nehospodárne nakladanie s finančnými prostriedkami a nedôvodné zadlžovanie sa manžela - žalobcu.

28. Žalobca sa so svojím nárokom na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia a rozhodnutia o väzbe obrátil na príslušné Ministerstvo spravodlivosti SR, pričom žiadal uspokojiť nároky v rozsahu, v akom sú uplatňované v tomto konaní. Z odpovedí Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že z dôvodu nepreukázania kumulatívneho splnenia zákonných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody vyhodnotili žiadosti ako nedôvodné.

29. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z., (1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. (2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

30. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

31. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým

bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

32. Podľa § 8 ods. 5, ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., (5) Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie, b) bol oslobodený spod obžaloby alebo c) vec bola postúpená inému orgánu. (6) Právo na náhradu škody nevznikne a) ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

33. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

34. Podľa § 16 ods. 1, 4 zákona č. 514/2003 Z. z. (1) Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. (4) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

35. V súdenom prípade sa žalobca domáha uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu a/ sumu 333,60 eur titulom trov právneho zastúpenia v trestnom konaní, b/ sumu 483,77 eur a 559,50 eur titulom nákladov na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom, c/ sumu 5.980,75 eur titulom ušlého zárobku a d/ sumu 10.480,- eur titulom nemajetkovej ujmy, vrátane úroku z omeškania zo sumy 17.837,22 eur vo výške 5% ročne od 17.01.2019 do zaplatenia, to všetko titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a rozhodnutím o väzbe.

36. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca bol spod obžaloby pre pokračovací zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., pre ktoré trestné činy mu bolo vznesené obvinenie uznesením OR PZ Považská Bystrica ČVS:ORP-16/2-VYS-PB-2017 zo dňa 10.01.2017, oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Je nesporné, že žalobca bol vo väzbe v období od 09.01.2017 do 27.09.2017.

37. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. rozhodnutím o väzbe je existencia nezákonného rozhodnutia, resp. rozhodnutia o väzbe, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, resp. rozhodnutím o väzbe.

38. Z ustálenej judikatúry súdov vyplýva, že ak došlo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že osoba čin nespáchala a že trestné stíhanie proti nej nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnako tak z ustanovenia § 8 ods. 5 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva právo na náhradu škody spôsobenú rozhodnutím o väzbe aj tomu, kto bol vzatý do väzby, ak bol oslobodený spod obžaloby. Ani toto právo však nie je absolútne, pričom zákon stanovuje, kedy osobe, ktorá bola vzatá do väzby, a ktorá následne bola oslobodená spod obžaloby, nevznikne právo na náhradu škody. Podľa § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe nevznikne okrem iného ak si osoba väzbu zavinila sama. Z judikatúry vyplýva, že v prípade náhrady škody spôsobenej nezákonným uznesením o vznesení obvinenia je potrebné dôvody, kedy osoba nemá právo na náhradu škody potrebné posúdiť analogicky podľa § 5 a 6 zákona č. 58/1969 Zb. (v súčasnosti § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z.z.) - viď napr. rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/53/1993 zo dňa 28.06.1993, prípadne nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 2201/10 zo dňa 11.04.2013), čo znamená, že právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia nevznikne vtedy, ak si osoba vznesenie obvinenia zaviní

sama. Podľa R 35/1991, ten proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Toto právo nemá iba ten, kto si obvinenie zavinil sám a ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, alebo proti komu bolo trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin zodpovedný, alebo že mu bola udelená milosť, alebo že trestný čin bol amnestovaný.

39. Zákon č. 514/2003 Z. z. bližšie neustanovuje, čo je potrebné považovať za zavinenie väzby, resp. zavinenie vznesenia obvinenia osobou, ktorá žiada o náhradu škody. Právny záver o zavinení, resp. nezavinení väzby, resp. vznesenia obvinenia osobou žiadajúcou náhradu škody ale vždy vychádza z konkrétnych okolností prípadu zistených z riadne vykonaného dokazovania (na porovnanie rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/35/2015 zo dňa 30.09.2015).

40. V súdenom prípade bolo žalobcovi vznesené obvinenie na základe výpovede jeho bývalej manželky H.. Y., v ktorej výpovedi dňa 10.01.2017 uviedla, že prostredníctvom svojho brata H. P. oznámila znásilnenie žalobcom. Vypovedala v podstate tak, ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia s tým, že obdobne ju znásilnil aj v minulosti - prvýkrát v máji 2016, následne v júni a septembri 2016. Potvrdila, že vo výpovedi neklamala a všetko sa stalo tak, ako uviedla. Svedok H. P. do zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 10.01.2017 vypovedal, že dňa 09.01.2017 mu H.. Y. - jeho sestra v noci s plačom volala, aby pre ňu prišiel. Keď za ňou prišiel, bola oblečená len v krátkom tričku a teplákoch, veľmi plakala a povedala mu, že ju žalobca fyzicky napadol a znásilnil. Aj po príchode policajtov im toto hovorila. Neskôr, keď sa H.. Y. vrátila z polície do bytu, sa začali rozprávať, pričom on sa jej opýtal, či to bolo po prvýkrát, na čo ona povedala, že to nebolo prvýkrát a že ju v minulosti už znásilnil.

41. V danom prípade je z pohľadu súdu nepochybné, že v rozhodnej dobe vzhľadom na správanie žalobcu skutočne existovala dôvodná obava, že by mohol pokračovať v trestnej činnosti. Žalobca totiž aj sám pri zadržení dňa 09.01.2017 ako podozrivý pred vyšetrovateľom potvrdil, že dňa 09.01.2017 po tom, ako prišiel domov pod vplyvom alkoholu sa so svojou manželkou pohádala, že ju pritiahol k sebe na gauč, začal ju obchytkávať, po krátkom čase ju za ruku potiahol na koberec na zem, vyzliekol jej tepláky a nohavičky a vnikol do nej penisom, na čo mu ona povedala, že má prestať, on však nechcel prestať, hoci jeho manželka kričala aby prestal a nech to nechá tak. Následne síce súlož ukončil, ale od manželky chcel, aby ho dokončila ústami, čo manželka odmietla, na čo sa nahneval. Preto ju chytil za ruky a začal sa penisom blížiti k jej ústam, po čom sa manželka rozplakala, čo mu však pripadalo ako neúprimný plač, a preto naň nereagoval. Myslel si, že jeho manželka to robí len preto, aby prestal, on však nechcel, aby bolo po jej. Uviedol aj to, že aj v minulosti sa zopárkrát stalo, že chcel sex aj jeho manželka nie; v týchto prípadoch manželku bozkával, vyzliekol ju napriek tomu, že ona to nechcela a hovorila mu, aby prestal a že to nechce, a že to na nej aj videl, ale na toto nereagoval a nenechával sa odbiť.

42. V tomto smere sa žiada poukázať aj na to, že H.. Y. už v roku 2016, t. j. pred incidentom z 09.01.2017, podala návrh na rozvod jej manželstva so žalobcom, v ktorom okrem iných dôvodov rozvratu manželstva zmienila aj to, že ju žalobca v minulosti dvakrát proti jej vôli pohlavne zneužil.

43. Z vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že vzťah žalobcu a jeho vtedajšej manželky už v roku 2016 bol výrazne narušený alkoholizmom žalobcu do takej miery, že manželstvo bolo na návrh manželky v novembri 2016 (t. j. pred incidentom z 09.01.2017) rozvedené. Za situácie, že manželstvo žalobcu už bolo v januári 2017 (hoci neprávoplatne) rozvedené, že dôvodom tohto rozvodu bolo okrem iného alkoholizmus žalobcu, že H.. Y. už v rozvodovom konaní v rámci návrhu tvrdila, že ju žalobca pohlavne zneužil, a že sám žalobca orgánom činným v trestnom konaní uviedol, že 09.01.2017 s manželkou súložil pod vplyvom alkoholu tak, ako je to uvedené vyššie, orgány činné v trestnom konaní skutočne mali dôvody na to, aby považovali za osvedčené, že súlož zo strany H.. Y. so žalobcom dňa 09.01.2017, a v podstate aj v roku 2016 tak, ako vypovedala H.. Y., nebola vykonaná dobrovoľne.

44. Zavinenie žalobcu na tom, že bol vzatý do väzby, teda v tomto konkrétnom prípade spočívalo v tom, že sám žalobca pred orgánmi činnými v trestnom konaní uviedol také skutočnosti, ktoré u nich vzhľadom na iné dôkazy (najmä výpoveď poškodenej H.. Y. a svedka P.) v ich vnímaní osvedčili, že konanie žalobcu by mohlo byť trestným činom a vzbudili dôvodnú obavu, že v tejto bude pokračovať. Súd považuje za potrebné uviesť aj to, že žalobca jednoznačne zavinil aj to, že na jeho strane došlo k rozšíreniu dôvodov väzby aj na tzv. kolúznú väzbu a to tým, že žalobca svoju matku v písomnej korešpondencii nabádal, aby zohnala peniaze na nového právnik, aby sa obetovala s bývalou manželkou, ktorá má ísť za D.

domov a že musí jasne povedať, že nešlo o znásilnenie, že nič nebolo nasilu a že len tak ho pustia. Takýto list nepochybne mohol utvrdiť orgány činné v trestnom konaní a sudcu pre prípravné konanie, že žalobca skutok spáchal.

45. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má súd za to, že žalobca si vznesenie obvinenia, resp. vzatie do väzby zaviniť sám, preto žalobcovi nevzniklo právo na náhradu škody. Uvedené vedie k záveru, že nie je daná zodpovednosť štátu - žalovanej za nezákonné rozhodnutie, resp. rozhodnutie o väzbe, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, a žalovanej ako úspešnej strane sporu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O konkrétnej výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka , uvedenie spisovej značky , čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).